

[Arbejdsministeren.]

det overvejende antal tilfælde begrænset til forskellen i understøttelsessatserne. Med det høje beskæftigelsesniveau, vi senere er nået frem til, opnår omtrent 90 pct. af forsørgerne det særlige tilskud på 50 pct. Forskellen mellem godtgørelserne til ikke-forsørgerne og den løn, de må give afkald på, er nu blevet så stor, at det blandt ikke-forsørgerne i hovedsagen kun er de arbejdsledige, der søger kurserne.

Når regeringen har ment, at der burde rettes på dette forhold allerede inden den almindelige revision af loven, er det ud fra det synspunkt, at det er af den allerstørste betydning for erhvervslivet og dermed for det danske samfunds konkurrenceevne, at alle bestræbelser rettes mod at dygtiggøre arbejdskraften og ikke mindst den yngre del af denne.

Under lovforslagets forberedelse har man været inde på tanken om at sætte godtgørelsen for tab af indtægt og arbejdsmuligheder i bestemte forhold til arbejdsmarkedets gennemsnitsfortjenester. Jeg finder imidlertid ikke, at en så vidtgående ændring bør overvejes uden forbindelse med den revision af hele lovens opbygning og principper, som skal finde sted i folketingsåret 1967-68.

Ordføreren for forslagsstillerne (Jens Chr. Christensen): Jeg har herved den ære på venstres og det konservatives folkepartis vegne at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om en kornordning for høstårene 1965-66 og 1966-67.

Ved tredje behandling af forslaget til kornloven i folketingsåret 1964-65 bebudede partierne venstre og det konservative folkeparti, at de ville fremsætte forslag om forlængelse af brødkornsordningen til også at gælde for høståret 1966-67, hvis landbrugs økonomiske forhold ikke bedredes for det kommende år.

Landbrugets økonomiske forhold har, som alle ved, ikke vist nogen bedring i det snart forløbne høstår — tværtimod. Hvis der ikke gennemføres en ordning, der indebærer, at landbruget kan afsætte sin avl af brødkorn til garanterede priser, vil der opstå den situation umiddelbart efter høsten i år, at udbuddet af korn, såvel brødkorn som foderkorn, vil blive af en sådan størrelse,

at priserne vil trykkes betydeligt ned under den fastlagte basispris. Dette vil betyde, at de økonomisk dårligst stillede landmænd tvinges til at afhænde deres høst til en underpris.

En sådan situation kan i nogen grad afhjælpes ved at gennemføre det hermed fremsatte lovforslag. Jeg anbefaler det derfor til det høje tings velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af **A. C. Normann** til forsvarsministeren:

„Er ministeren under hensyn til den redegørelse, der foreligger fra et betydeligt antal faste beboere i Ho-Oksby og Ål området, sammenholdt med regerings-tilsagnet om at spare yderligere 125 mill. kr. på statsbudgettet, villig til at tage ekspropriationssagen vedrørende militære arealer i Oksbølområdet op til ny overvejelse?“

A. C. Normann: Jeg for min del er ikke sagkyndig nok til at kunne vurdere de argumenter imod klitdirektørens bedømmelse af situationen omkring ekspropriationssagen i Oksbølområdet, som anføres i den henvendelse, mange lokale beboere nu har rettet til folketingets medlemmer, og jeg kan heller ikke bedømme sandflugtsmulighederne i tilfælde af en gennemskæring af klitplantagerne — det er vel noget, der må afhænge af åbningens retning og af bundforholdene — men jeg ved, at der er givet os oplysninger forud for ekspropriationsplanens godkendelse i finansudvalget, som den skrivelse, der nu er omdelt, synes at dementere, især oplysningen om, at kun ganske få eller næsten ingen af de beboere, der rantes, var imod ekspropriationen, som formodedes at skaffe dem en højere pris for deres ejendomme, end de ellers kunne få. Nu foreligger der over 50 lokale underskrifter, som bevidner, at dette ikke er tilfældet.

Også andre forhold ser anderledes ud end dengang. Det gælder f. eks., at beregningerne over udgifterne ikke synes at kunne holde, når vejoplægninger og forskellige erstatningskrav medtages, og det gælder